

تصویب قطعنامه ۱۵۱۱ سال ۲۰۰۳ توسط شورای امنیت

۱۶ اکتبر ۲۰۰۳

شورای امنیت،

با تأیید مجدد قطعنامه های پیشین در مورد عراق، از جمله قطعنامه های ۱۴۸۲ بیست و دوم می ۲۰۰۳، و ۱۵۰۰ چهاردهم آگوست ۲۰۰۳ و قطعنامه های مربوط به تهدیدهای ناشی از اقدامات تروریستی علیه صلح و امنیت، از جمله قطعنامه ۱۳۷۳ بیست و هشتم سپتامبر ۲۰۰۱ و سایر قطعنامه های مربوطه؛

با تأکید بر اینکه حاکمیت عراق متعلق به دولت عراق است و با تأیید مجدد حق مردم عراق برای تعیین آزادانه آینده سیاسی خود و کنترل منابع طبیعی شان، با تصریح مجدد تصمیم مردم عراق برای دستیابی سریع بر حاکمیت بر سرزمین شان و با تشخیص اهمیت حمایت بین المللی به ویژه حمایت کشورهای منطقه، همسایگان عراق و سازمانهای منطقه ای برای پیشبرد سریع این روند؛

با شناخت اساسی بودن حمایت بین المللی برای احیای شرایط ثبات و امنیت به نفع مردم عراق و همچنین لزوم توانایی تمام عواملی که به نمایندگی از مردم عراق کارشان را انجام می دهند، و با استقبال از کمکهای کشورهای عضو در این مورد براساس قطعنامه ۱۴۸۲ سال ۲۰۰۳؛

با استقبال از تصمیم شورای حکومتی عراق برای تشکیل یک کمیته مقدماتی قانون اساسی جهت تدارک یک کنفرانس قانون اساسی برای تهیه پیش نویس قانون اساسی که در برگیرنده تمامی آرمانهای مردم عراق است، و با ترغیب این کمیته برای انجام سریع این روند؛

با تأکید بر این مسئله که بمب گذاریهای تروریستی در سفارت اردن در هفتم آگوست ۲۰۰۳، دفتر مرکزی سازمان ملل در بغداد در نوزدهم آگوست ۲۰۰۳، مسجد امام علی در نجف در بیست و نهم آگوست ۲۰۰۳ و سفارت ترکیه در چهاردهم اکتبر ۲۰۰۳ و قتل دیپلمات اسپانیایی در نهم اکتبر ۲۰۰۳، همگی حملاتی علیه مردم عراق، سازمان ملل و جامعه بین المللی است، و اظهار تأسف از ترور دکتر آکیلال هاشمی و فوت او در بیست و پنجم ۲۰۰۳، به عنوان حمله ای که علیه آینده عراق تلقی شد؛

در آن چارچوب، با یادآوری و تأیید مجدد بیانیه رییس شورا در بیستم آگوست ۲۰۰۳ (S/PRST/۱۲/۱۵۰۲) و قطعنامه ۱۵۰۲ در بیست و ششم آگوست ۲۰۰۳؛

و مشخص کردن این مطلب که وضعیت عراق، به رغم بهبود، همچنان تهدیدی جدی برای صلح و امنیت بین المللی به حساب می آید و با اقدام براساس فصل هفتم منشور سازمان ملل متحد:

۱. دوباره حاکمیت و تمامیت ارضی عراق را مورد تأیید قرار می دهد و در آن چارچوب، با تأکید بر ماهیت موقت عملیات مقامات محلی ائتلاف، مسئولیتهای خاص، اختیارات و الزامات قابل اعمالی که بر مبنای حقوق بین المللی مورد شناسایی قرار گرفته است و همچنین براساس قطعنامه ۱۴۸۳ سال ۲۰۰۳ تأکید می کند و اظهار می دارد که با تشکیل دولت مبنی بر نمایندگی براساس آرای مردم و مورد تأیید مجامع بین المللی و مراسم تحلیف، کار خود را متوقف و کنار خواهد کشید، و مسئولیتهای حاکمیتی تعیین شده از طریق اقدامات پیش بینی شده در پاراگرافهای ۴ تا ۷ و ۱۰ را خواهد پذیرفت.

۲. از واکنش مثبت جامعه بین المللی در گردهماییهایی مثل اتحادیه عرب، سازمان کنفرانس اسلامی، مجمع عمومی سازمان ملل و سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی سازمان ملل در برابر تأسیس شورای حکومتی مبنی بر نمایندگی گسترده به عنوان گامی مهم به سوی برپایی یک دولت مبنی بر آراء مردم که در سطح بین المللی مورد شناسایی واقع شود، استقبال می کند.

۳. از تلاشهای شورای حکومتی در جهت بسیج مردم عراق از جمله انتصاب هیأت وزیران و یک کمیته مقدماتی قانون اساسی به منظور پیشبرد روندی که در آن مردم عراق به تدریج زمام امورشان را به دست خواهند گرفت، حمایت می کند.

۴. مشخص می کند که شورای حکومتی و وزرای آن اعضای اصلی دولت موقت عراق هستند

که بدون پیش داوری در مورد تحولات بعدی تبلوری از حاکمیت دولت عراق طی دوره گذار است تا زمانی که یک دولت مبنی بر نمایندگی آراء و به رسمیت شناخته شده تأسیس و مسئولیتهای حکومتی را به عهده گیرد.

۵. تأیید می کند که بر اساس ساختارهای در حال تحول، دولت موقت عراق به تدریج اداره امور را عهده دار خواهد شد.

۶. در این چارچوب از حاکم^(۱) درخواست می شود تا مسئولیتهای و اختیارات حکومتی را به محض دارا بودن قابلیت اعمال، به مردم عراق بازگرداند و از حاکم درخواست می شود تا به منظور گزارش در مورد پیشرفتهای حاصله به شورا همکاریهای لازم را با شورای حکومتی و دبیرکل به عمل آورد.

۷. از شورای حکومتی دعوت می شود تا قبل از ۱۵ دسامبر ۲۰۰۳ گزارش خود را با همکاری حاکم به شورای امنیت تسلیم کند و چنانچه شرایط اجازه داد، نماینده ویژه دبیرکل یک جدول زمانی و یک برنامه برای تهیه پیش نویس یک قانون جدید برای عراق و برگزاری انتخابات مردمی براساس آن قانون ارایه نماید.

۸. مقرر می دارد که سازمان ملل باید با اقدام از طریق دبیرکل، نماینده ویژه آن و هیأت کمک رسانی سازمان ملل در عراق، نقش حیاتی خود را در عراق تقویت کند؛ از جمله این کار از طریق ارایه کمکهای بشر دوستانه، تقویت بازسازی اقتصادی و فراهم سازی شرایط توسعه پایدار در عراق و بسط و توسعه تلاشها به منظور احیا و تأسیس نهادهای ملی و محلی برای حکومت مبنی بر نمایندگی مردم انجام شود.

۹. از دبیرکل درخواست می شود تا چنانچه شرایط فراهم شد، جریان اقدامات مطرح شده در پاراگرافهای ۹۸ و ۹۹ گزارش دبیرکل در شانزدهم جولای ۲۰۰۳ (S/PRST/۲۰۰۳/۱۳) را دنبال کند.

۱۰. با در نظر داشتن هدف شورای حکومتی برای برگزاری کنفرانس قانون اساسی و شناخت این مطلب که تشکیل کنفرانس نقطه عطفی در حرکت به سوی اجرای کامل حاکمیت خواهد بود، خواهان آماده سازی آن از طریق گفتگوهای ملی و رسیدن به وفاق به محض دارا بودن قابلیت اعمال

آن است و از نماینده ویژه دبیر کل درخواست می کند تا در زمان برگزاری کنفرانس یا چنانچه شرایط اجازه داد، در این فرایند گذار سیاسی، تجربیات کارشناسی منحصر به فرد سازمان ملل از جمله در ایجاد فرایند را در اختیار مردم عراق قرار دهد.

۱۱. از دبیر کل درخواست می شود تضمین کند که منابع سازمان ملل و سازمانهای وابسته در صورت تقاضای شورای حکومتی عراق در دسترس آن قرار گیرد، و چنانچه شرایط اجازه داد، در تحقق برنامه ارایه شده از سوی شورای حکومتی در بند هفتم مذکور در بالا همکاریهای لازم را به عمل آورد، و در صورت اعلام درخواست شورای حکومتی عراق با ارایه نظرات کارشناسی در این زمینه از شورای حکومتی عراق حمایت کند.

۱۲. از دبیر کل درخواست می شود تا در مورد مسئولیتهایی که براساس این قطعنامه در پیشرفت و اجرای یک جدول زمانی و برنامه براساس بند هفتم بالا به شورای امنیت دارد، گزارش کند.

۱۳. معین می نماید که تأمین امنیت و ثبات برای تکمیل موفقیت آمیز روند سیاسی عنوان شده در بند هفتم بالا و برای توانایی سازمان ملل برای کمک مؤثر به آن روند و اجرای قطعنامه ۱۴۸۳ (سال ۲۰۰۳) لازم است، و به نیروهای چند ملیتی تحت یک فرماندهی واحد اختیار می دهد تا تمامی اقدامات لازم را برای کمک به امنیت و ثبات در عراق از جمله تضمین شرایط لازم برای اجرای جدول زمانی و برنامه و همچنین کمک به امنیت هیأت کمک رسان سازمان ملل برای عراق، شورای حکومتی و سایر نهادهای دولت موقت عراق و زیرساختهای کلیدی بشر دوستانه و اقتصادی به عمل بیاورد.

۱۴. کشورهای عضو را به ارایه کمک تحت قیمومت سازمان ملل از جمله نیروهای نظامی برای نیروهای چند ملیتی که به آنها در پاراگراف ۱۳ اشاره شده است، تشویق می کند.

۱۵. تصمیم می گیرد که شورا نیازها و مأموریت نیروهای چند ملیتی را عطف به بند سیزدهم در کمتر از یک سال از تاریخ این قطعنامه مورد بازبینی قرار دهد و اینکه در هر مورد قیمومیت این نیروها براساس تکمیل فرایند سیاسی که در پاراگرافهای ۴ تا ۷ و ۱۰ بیان شده است، سپری خواهد شد، و با در نظر گرفتن نظرات دولت مبتنی بر نمایندگی عراق که در سطح بین المللی مورد شناسایی قرار گرفته اند، آمادگی خود را برای تداوم فعالیت نیروهای چند ملیتی در مواقع مورد نیاز در آینده اعلام می دارد.

۱۶. بر اهمیت ایجاد نیروهای مؤثر امنیتی و پلیس عراق در حفظ قانون، نظم و امنیت و مبارزه با تروریسم مطابق با بند چهارم قطعنامه ۱۴۸۳ سال ۲۰۰۳ تأکید می‌کند، و از کشورهای عضو و سازمانهای بین‌المللی و منطقه‌ای برای کمک به آموزش و تجهیز نیروهای امنیتی و پلیس عراق دعوت به عمل می‌آورد.

۱۷. هم‌دردی و تسلیت عمیق خود را به خاطر تلفات جانی مردم عراق، سازمان ملل و خانواده‌های پرسنل سازمان ملل و سایر قربانیان بی‌گناه که در این حملات مصیبت‌بار کشته و یا زخمی شده‌اند، بیان می‌دارد.

۱۸. بدون هیچ‌گونه ابهامی بمب‌گذارهای تروریستی در سفارت اردن در هفتم آگوست ۲۰۰۳، دفتر مرکزی سازمان ملل در بغداد در نوزدهم آگوست ۲۰۰۳ و مسجد امام علی در نجف در بیست و نهم آگوست ۲۰۰۳، سفارت ترکیه در چهاردهم اکتبر ۲۰۰۳، قتل دیپلمات اسپانیایی در نهم اکتبر ۲۰۰۳، و ترور دکتر آکیلال هاشمی را، که در بیست و پنجم دسامبر ۲۰۰۳ به قتل رسید، محکوم می‌کند، و تأکید می‌کند که مسبب این اقدامات را باید به دست عدالت سپرد.

۱۹. از کشورهای عضو دعوت به عمل می‌آید تا از ورود تروریستها به عراق، رسیدن تسلیحات به تروریستها و تأمین منابع مالی حمایت از تروریستها جلوگیری کنند، در این رابطه بر اهمیت تقویت همکاری کشورهای منطقه، به ویژه همسایگان عراق تأکید می‌کند و از این نظر:

۲۰. از کشورهای عضو و نهادهای مالی بین‌المللی درخواست می‌شود تا به تلاشهایشان در جهت کمک به مردم عراق در بازسازی و توسعه اقتصادشان شدت بخشند، و از این نهادها می‌خواهد برای ارایه طیف کاملی از وامها و سایر مساعدتهای مالی با همکاری شورای حکومتی و وزرای شایسته قدمهای سریعی بردارند.

۲۱. از کشورهای عضو و سازمانهای بین‌المللی و منطقه‌ای درخواست می‌شود تا از تلاش در مورد بازسازی عراق که در جلسات مشاوره فنی سازمان ملل در بیست و چهارم ژوئن ۲۰۰۳ شروع شده، از جمله از طریق انجام قول‌های اصولی داده شده در ۲۳ تا ۲۴ اکتبر ۲۰۰۳ و در کنفرانس کمک‌دهندگان مالی بین‌المللی در مادرید حمایت کنند.

۲۲. از کشورهای عضو و سازمانهای مربوطه دعوت به عمل می‌آید تا برای برآورد نیازهای

مردم عراق از طریق تأمین منابع لازم برای نوسازی و بازسازی ساختارهای زیربنایی اقتصاد عراق کمک کنند.

۲۳. تأکید می‌کند که تأسیس هیأت نظارت و مشاوره بین الملل عطف به بند ۱۲ قطعنامه ۱۴۸۳ باید در اولویت قرار گیرد، و تکرار می‌کند که صندوق توسعه برای عراق باید به نحوی شفاف، همان گونه که در بند چهاردهم قطعنامه ۱۴۸۳ سال ۲۰۰۳ مطرح شده است، مورد استفاده قرار گیرد.

۲۴. تعهدات کلیه کشورهای عضو و الزامات آنها را براساس بند نوزدهم و بیست و سوم قطعنامه ۱۴۸۳ سال ۲۰۰۳ و به طور اخص تعهد آنها را نسبت به انتقال سریع وجوه، سایر داراییهای مالی و منابع اقتصادی به صندوق توسعه به نفع مردم عراق یادآور می‌شود.

۲۵. از ایالات متحده درخواست می‌شود تا به نمایندگی از نیروهای چند ملیتی، همان طور که در پاراگراف سیزدهم در بالا مطرح شده است، تلاشها و پیشرفت این نیروها را به صورت مناسب و سر هر شش ماه به شورای امنیت گزارش کند.

۲۶. تصمیم می‌گیرد تا مسئله عراق را در انحصار خود قرار دهد.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی